

اعتیاد (بخش اول)

Addiction(1) Ark G

اعتیاد عبارت از تعلق یا تمایل غیر طبیعی و مداومی است که برخی از افراد نسبت به بعضی از مواد مخدر پیدا میکنند. منظور از اعتیاد استفاده غیر طبیی و مکرر داروست که به ضرر خود مصرف کننده یا دیگران میباشد. اعتیاد چهار خصوصیت عمده دارد:

الف) گرایش به ازدیاد مصرف ماده اعتیاد آور. این خصوصیت را اصطلاحاً "تحمل دارویی" میگویند. در این حالت فرد معتاد حالتی سازگارانه نسبت به داروی مخدر پیدا میکنند و برای ایجاد عکس العمل مشابه باید بر مقدار دارو بیفزایند.

ب) وابستگی بدنی و روانی به اثرات ماده اعتیاد آور وابستگی جسمی یک حالت فیزیولوژیک است که با استعمال مکرر ماده اعتیاد آور بوجود می آید و باعث ادامه استعمال آن ماده میشود و قطع آن موجب سندرم محرومیت میشود. در قطع تریاک علائم محرومیت معمولاً بعد از ۸ تا ۱۲ ساعت ظاهر میگردد و شامل آبریزش از چشم و بینی و خمیازه و عرق کردن میشود آنگاه خوابی عارض فرد معتاد میشود و پس از بیداری شدت بیقرار و مضطرب است. سایر علائم محرومیت پس از ۴ تا ۸ ساعت ظاهر میشود و عبارت از گشادی مردمک چشمها، سیخ شدن موهای بدن، تهوع، بی اشتها، اسهال، سردرد، دل درد و

بیخوابی است. وابستگی روانی یک الگوی رفتاری خاص در استفاده جبری از مواد اعتیاد آور است که با تابعیت شدید بر مصرف همان ماده و فراهم کردن آن و میل شدید به عود به آن پس از قطع ماده مشخص میگردد. وقتی وابستگی روانی حاصل شد دیگر آن حالت نشئه و لذت بخشی برای فرد معتاد مطرح نیست و مصرف ماده مخدر بصورت یک رفتار اجباری در آمده است.

ج) تمایل و احتیاج شدید به صورتیکه به هر وسیله ای آن ماده اعتیاد آور را بدست می آورد. احتیاج به پول برای تامین مواد مخدر فرد معتاد را به ارتکاب اعمال بزهکارانه وامیدارد.

د) ضرر و زیان به مصرف کننده و جامعه. مواد مخدر هم ضرر مادی و رفتاری برای شخص و هم آسیب اقتصادی و اجتماعی برای جامعه دارد.

در کتاب DSMIII سه معیار تشخیصی را برای سوء استفاده دارویی مطرح میکنند.

ندای حق

اول: استفاده بیمار گونه ای از مواد اعتیاد آور . بصورتیکه دوز و مقدار مصرفی در حد مسمومیت است و فرد توانائی در متوقف نمودن مصرف ماده را ندارد و با وجود اختلالات فیزیولوژیکی باز بمصرف آن ادامه میدهد.

دوم: اختلال در اعمال حرفه ای و اجتماعی در اثر استعمال بیمار گونه ای ماده اعتیاد آور. بنوعی که روابط خانوادگی و اجتماعی فرد مختل میشود و دائماً " از کار غیبت میکند.

سوم: مدت استعمال ماده اعتیاد آور که حداقل باید یکماه طول بکشد در اینصورت وابستگی داروئی ایجاد میشود که بوسیله قدرت تحمل و محرومیت از آن قابل تشخیص است همانطور که قبلاً "گفتیم قدرت تحمل به معنای ازدیاد میزان مصرف پس از ادامه پیدا کردن اعتیاد است و محرومیت عبارتست از عوارض جسمی و روانی ناشی از قطع ماده اعتیاد آور میباشد.

معمولاً " فرد مراحل را میگذراند تا بدام اعتیاد بیفتد.

مراحل اعتیاد شامل سه مرحله است:

- ۱- آشنائی و شروع : در این مرحله فرد با دوست و یا آشنای معتادی برخورد میکند و با تشویق وی با ماده مخدر آشنا میشود.
- ۲- دودلی و تردید: در این مرحله فرد با خود در جنگ و ستیز است. حالت نشئه و رفتن در عالم خیال و فرار از واقعیات باعث رو آوردن به ماده مخدر میشود ولی از طرفی نمیخواهد در دام آن بیفتد.
- ۳- اعتیاد: بالاخره مصرف ماده اعتیاد آور فرد را به دام اعتیاد میکشاند.